

در شهر
سال نهم
شماره ۱۰۵۴
دوشنبه
۱۸ مرداد ۱۳۸۹
۲۸ شعبان ۱۴۳۱
۹ اگوست ۲۰۱۰

ساعت بنده ۲۰ : ۷ صبح را نشان می دهد ، دفتر روزنامه ساکت و آرام است ، ۰ پایین تر از سه راه دلگشا ، برج نیلوفر ، ورودی غربی ، طبقه پنجم - واحد ۲۲ ، این صدای خانم هاشمی است که با تلفن صحبت می کند . اولین کسی که در دفتر دریا حاضر می شود ، عضو کلیدی دریا و در عین حال آرام ، صبور و مسئولیت پذیر ، به دفتر روزنامه دریا خوش آمدید .

... نگاهی به روزنامه شنبه (**استادار : بررسی عملکرد مدیران سلیقه ای نیست ، شاخص داریم**) می افتد که روی میز خبرنگاران خودنمایی می کند و همچنان فضای ساکت و آرام تو را همراهی می کند . خانم سردبیر معمولاً این موقع ها بعد از ساماندهی مطالب روزنامه و ضمن ارتباط تلفنی دائم با بخش فنی جهت اطلاع از وضعیت صفحات ، روزنامه های محلی و سراسری و گاها کتب قانون را مطالعه می کند علاوه بر اینکه مودری پاسخگویی برخی از تلفن ها نیز می باشد . وی همچنین بعد از تایید اخبار ارسالی از سوی روابط عمومی ها و همکاران خبرنگار تیتیر و عکس یک را تایید و کار را به ویراستار می سپارد . البته ایشان بر تولیدی بودن تیتیر یک تاکید بسیار دارند . اما در توصیف ویراستار باید گفت که تا زمان بسته شدن صفحات اسمش ورد زبان هاست ؛ ویراستار اینجا ، ویراستار اوجنا ، ویراستار همه جا !

بچه های فنی (صفحه آرا و تایپبست) با آرامی مشغول کارند . «فرزانه مسلم زاده هم از جمله خبرنگاران فعال در بخش فنی است که طبق معمول در حال به روز کردن سایت روزنامه است و همسایه دبیری نژاد نیز حسابدار دریا ، کامکان آرام و کم حرف مشغول حسابرسی است.

و دریا همچنان در سکوت است و منتظر؛ منتظر خبرنگارانش تا یک روز دیگر با گوله باری لبریز از حادثه و تفسیر، خبر و گزارش از راه برسند و در صفحاتش خالی کنند و به خوانندگانش بگویند که در شهر و استان شان چه ، چگونه و چرا می گذرد . انگار روزی نیست که دریا دلننگ فیاهوی خبرنگاران پرشورش نشود ! و بالاخره این علی نظری است که این سکوت را تا لحظه ای امیبل صفحات به چایخانه خرد و خاک شیر می کند . از پشت تلفن کلی سفارش دارد ؛ و خبرهای دو ، ندای سبز ، حمل و نقل ، گزارش ویژه و ... در فرستادم ، بگویی ، پهنید ، امیبل کنید به ویراستار و صفحه آرا هم بگید با من هماهنگ کنند» ، البته تا صفحات بسته شود پنجاه باری هم تماس می گیرد تا مطمئن شود صفحاتش بسته شده ، امیبل شود و خبری از قلم نینقد و این مقدمه ی حجه ای از استرس است که روانه دریا می شود .

ساعت به ۹ صبح نزدیک می شود ، همین موقع هاست که سرو کله ی «علی زارعی» پیدا می شود در حالی که یک برگ خبر در دست دارد و از قابلیت های خبرش برای تیتیر یک شدن می گوید . (البته نظری هم در این زمینه کاملاً حرفه ای است منتها با روشی متفاوت) خبرش را با کمی چاشنی تاکید و تهیید برای تایپ می دهد و با عجله راهی جلسه دیگری می شود . البته گاهی خبرهایش را تایپ شده می آورد اما انقدر تاکید و سفارش پشت بند خبرش می کند که یا روی صفحه نمی رود یا اگر یورود بیرون از صفحه می ماند ! اما آن از این حواس جمع ؛ که بنده ی ویراستار را همیشه سرزنده او می کند . تا یادم نرفته ؛ بچه های دریا علی زارعی را به اسم مرد بافتهای فرسوده و محله غفاری ها می شناسند . انصافا اگر روزی روزگاری مشکلات این محلات تمام شود ، اهالی شان باید مدیون او باشند . حول حوش ساعت ۱۱ است ، کم کم امین زارعی هم پیدایش می شود ، عجیب است تقریباً هیچ زمانی ند شنیدایش بالا نمی رود ، با بچه های فنی خوب تا می کند و به اعتقاد سردبیر در کار ویراستاری بسیار دقیق

روز خبرنگار به بهانه یک روز کاری من در دریا

است . اما آقای «تاریخی نسب» که تازه به جمع بچه های دریا پیوسته و ما او را به اسم «بابای دریا» می شناسیم معمولاً زودتر از همه و با کوله باری از اخبار اسپرت در دفتر حاضر می شود و حسابی با دریایی ها رفیق شده . حدوداً نیم ساعت بعد هم آقای «سلامت» (دبیر صفحه سلامت) ، همان «علیرضابهاری» خودمان را می گویم که اکثر اوقات برای عکس روز، گزارش های اجتماعی مان و گاهی هم عکس یک دست به دامانش می شوم ، بهرامه علی زارعی وارد می شوند - «علیرضا بهاری» صبورتز آن است که بر سر تیتیر یک و دو با کسی یکی به دو کند

خلاصیت بی نظیری در سوژه کردن دوستانه ! همکاران دارد در ضمن تک رنگ هایش امان همه را بریده ! ناگفته نماند ؛ «مریم هاشمی» عزیز را هم فراموش نکردیم . یک هفته ای می شود که دریا را به مقصد حرفه ای دیگر ترک کرده اما همیشه جای خالی اش احساس می شود ، بخصوص بحث های روز اش که فکر نمی کنم در خاطر کسی نمانده باشد . آرزو می کنیم موفق باشد . و اما خودم ، دربراه خود همین سب که ؛ بیگبری و بیگلری ها روزهاست که به دنبال کار دیگری هستند اما عشق شان نمی گذارد ... بعلاوه اینکه؛ در روزهایی که کار ویراستاری می کند ، تا زمان چاپ ، توزیع

البته این همیشه هم به نقفش نیست اما کلاً آدم منطقی بی است و مورد تایید همه ، ساعت نزدیک ۱۲ است ، البته آقای حسینی هنوز دیر نکرده ! نه انگار امروز را به خودش ارفاق کرده بالاخره از راه رسید ، کوچکترین عضو دریا و در عین حال بلند ترین (قد) ، مثل همیشه با لبخند وارد می شود ، او نیز جزء آرام ترین های دریاست، عصیانیت را نمی شناسد «سید یعقوب حسینی» ، خودش است او را سید هم صدا می زنند . یادمان نرفته ؛ «امین مسلم زاده» را

می گویم ، شوخ طبع ، کم پیدا که مدتی غایب است و بعد هم حاضر! بیشتر اخبار ورزشی ویژه فوتبالی تیم های استان را دنبال می کند البته تیتیرهای ورزشی جذابی هم می زند . دیگر منتظر نباشید چون خبری از علی نظری نیست ، عضو اکتیو و همیشه غایب دریا که

جادویی به نام قلم

۱۷ مرداد ماه سال ۷۷ در حالی که شهید محمود مرامی خبرنگار خبرگزاری جمهوری اسلامی در شهر مزار شریف افغانستان در حال ارسال خبر بود توسط نیروهای طالبان به شهادت رسید. شهید محمود مرامی تنها یکی از خبرنگارانی است که در حین انجام وظیفه به شهادت رسیده است چه بسیار بودند خبرنگارانی که در صحنه های مختلف درگیری در حین انجام رسالت خطیر خود کشته یا مجروح شده اند. خبرنگار را باید از لحاظ فکری و دیدگاه فکری متفاوت از سایر اقدشار جامعه محسوب کرد.شخصی که عنوان خبرنگار را یکد می کند در تمام مدت مسئول این عنوان است. این جمله را که خبرنگاران چشمان همیشه بیچاره هستند شاید بسیار شنیده باشید.چشمانی که چالشها و معضلاتی را که از دید سایرین پنهان است باید ببیند.پس وظیفه خبرنگار را اگر از بعد دیگر نگاه کنیم، حل معضلات جامعه تا حدودی به خبرنگاران پیوند خورده است.اینگونه این چشمان همیشه بیچار به صورت غیر مستقیم در برطرف نمودن چالشهای جامعه سهیم هستند. اگر بخواهیم تعریفی از خبرنگار داشته باشیم؛ یک خبرنگار که مانند پزشکی داده و برای مداوی آن وارد عمل می شود.این پزشک باید بداند نیاز امروز جامعه چیست و چه مرهمی برای مداوی آن نیاز است آنگاه با قلم خود بیماری و طریقه علاج آن جامعه را به رشته تحریر در آورد. امروزه رسانه ها با هر طیف و جناحی که هستند باید یکی از مهره های شطرنج سیاست قلمداد کرد به گونه ای که تحرک آنها به سمت خاصی می تواند مسائل بسیار مهم سیاسی اقتصادی و اجتماعی یک کشور را دچار تحول کند.به تعبیری دیگر امروزه رسانه ها وسیله القای دیپلماسی دولت ها هستند.کشوری که سیاست کشوری دیگر را با خواسته های خود همسو نمی بیند می گوهدر رسانه را سلاحی برای تضعیف یا تحمیل خواسته های خود قرار دهد. به تعبیری قلمی که در آن رسانه به چرخش در می آید و سیاست یک دولت را بیان می کند در واقع خواسته های یک کشور را به دنیا تحمیل می کند یا رویدادی را وارونه جلوه می دهد.پس خبرنگاری که در آن رسانه فعالیت می کند رکن اساسی این اتفاقات را تشکیل می دهد و به عنوان مهره ای مهم در این میدان نقش آفرینی می کند.در واقع رسانه ها در عرصه بین الملل موتور محرک سیاست خارجی یک دولت محسوب می شوند. بدون شک حضورفعال و موثر عزیزان خبرنگاردر عرصه خطیرخبر رسانی که بااطلاع رسانی دقیق و شفاف و صادقانه صورت می گیرد درخور ستایش و تقدیراست. این روز را به همه صاحبان اندیشه و قلم و تلاشگران عرصه خبر و اطلاع رسانی استان تبریک عرض می نمایم.

خدمت می کنند اما متأسفانه هنوز جایگاه واقعی در بین مسئولان ندارند و این امر همه ساله در روز خبرنگار نمود بیشتری می یابد ! البته ندغده های معیشتی نیز از دیگر عوامل بی انگیزگی خبرنگاران امروز است که آنهم مورد بی توجهی است .

امین زارعی می گوید که امروزه متأسفانه بسیار در میان قشر خبرنگار رایج شده و آن نادیده گرفتن ضعف ها و چشم پوشی از نقد عملکرد دستگاهها و به نوعی وابستگی خبرنگار و رسانه به سازمانهاست که تترس و مستقل بودن او را زیر سوال می برد ! و این ترازوی شاید ریشه در ندغده های شخصی خبرنگار داشته باشد. «حسینی» ادامه می دهد : هنوز امنیت شغلی از ندغده های مهم خبرنگاران است و بی تردید انجام رسالت خطیر خبرنگاری که مهم اطلاع رسانی درست و حقیقی است، بدون داشتن امنیت شغلی میسر نیست .

امین زارعی هم می گوید :متأسفانه امروزه رسالت خبرنگاری تنها به گرفتن آگهی صرف ختم می شود و این مسئله سبب شده تا آنها از رسالت اصلی خود دور شده و اخبار موسوم به روابط عمومی ها بیشترین خبری باشد که توسط آنها تهیه می شود . به تمام این حرف ها ؛ ۳۶۰ روز دیگر هم گذشت و امروز روزی است که باید ما خبرنگاران کارنامه یکساله مان را مرور کنیم و ببینیم برای مردم مان چه کرده ایم؟ برای شهرومان؟ برای همان بافت های فرسوده و محله غفاری های مان که علی زارعی در وصف داداشن سخن ها رانده و حق مطلب را شاید اداء نموده شاید هم نه؟ ؛ برای بهداشت و درمان مردم و شهرومان چه کرده ایم؟ با همان درشهر های علیرضا بهاری که بارها و بارها از آنها نوشته ، اینکه حق مطلب اداءشده ، پاسخش علامت سوال بزرگی است که نمی دانیم.

برای مردم مان که در پیچ و خم تصمیمات هزارو یک رنگ مدیریت کلان مان در حسرت لختی سبک و آسایش اند ، چه کرده ایم؟ شاید همان یادداشت های سردبیر یا دیپلماسی توجه و سال همت مضاعف فقط گرمای باد «علی نظری، پاسخ خوبی برای لختی آسایش شان باشد اما من و تو خوب می دانیم که هیچگاه کافی نبوده و نیست !!

با خودم هستم ؛ « من یک خبرنگار نیستم ، اگر هستم پس نشانم کجاست؟!رسالتم را می گویم آن را لایه لای کدام حقیقت ناگفته جا گذاشتم؟

آن را در زیر سایه ی کدام انتقاد به سکوت فرخوانده ام ؟

غلط تایپی و حتی ویرایشی داشته باشد ، در عوض گاهی اوقات چند خط ناقابل را درجا می زند . تازگی ها هم دست به قلم شده و خوب می نویسد، حتما خوانده اید .البته او به زودی به جمع خبرنگاران می پیوندد .
«زهراسلامی : شدیدا حساس و وسواسی در تایپ و چک صفحات، علاقه مند به صفحه آرایبی ، یادگیری اش به او پیشنهاد شده که پذیرفتنش منطقی است .
حالاً برگردیم به جمع خودمان در حالیکه درومیز خبرنگاران حلقه زده ایم ، می خواهیم در مورد «روزخبرنگار» صحبت کنیم ؛ ازخانم سردبیر شروع می کنیم . وی معتقد است : رسالت خبرنگار فقط نوشتن نیست ، بی بردن به واقعیت یک رویداد و نگاه نقادانه به آن و حرکت گام به گام با حوادث و رخدادها به خبرنگار کمک می کند تا تحلیلی جامع و کامل از رویداد ارائه داده، چرا که در دنیای کنونی قدرت درک و تجزیه و تحلیل حوادث از مسائل بسیار مهم و اساسی در حفره روزنامه نگاری به شمار می رود.
علی زارعی هم باور دارد :نگارندگان خبر بعنوان تلاشگران عرصه قلم و فرهنگ بدون هیچگونه توقی همواره در جبهه اطلاع رسانی

"روزمرگی" نشریات؛ سناریویی تکراری!

علی زارعی

نقش رسانه ها در اطلاع رسانی وپل ارتباطی

بین مردم ومسئولان برهیچکس پوشیده نیست. در حال حاضر بنظر من رسد رسانه های استان نتوانسته اند نقش واقعی خود را به دلایل مختلف ایفا نمایند.

ارشاد اسلامی هرمزگان در گفتگو با «فارس» گفت: تمامی نشریات موجود در هرمزگان دچار روزمرگی شد و تمام ندغده آنان اخذ تبلیغات، آگهی و مواردی از این دست است.

انوشیروان پیشدار در حاشیه نشست مرتب با بررسی وضعیت اقتصادی رسانه های محلی در هرمزگان اظهار داشت: مطبوعات در هر جامعه رسالتی عظیمی دارند و به طور کلی در جوامع رسانه را از جمله ارکان اساسی و شاخص های مهم توسعه همه جانبه به شمار می آورند.

وی افزود: در حال حاضر مهم ترین بحثی که در حوزه رسانه در هرمزگان مطرح می شود این است که چرا رسانه های محلی ما نتوانسته اند جایگاه واقعی خود را پیدا و به رسالت خود عمل کنند که این امر دلایل مختلفی دارد.

معاون فرهنگی اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی هرمزگان در همین راستا اضافه کرد: از جمله اینکه از ۲۱ نشریه موجود در استان ، همگی دچار روزمرگی شده و تمام ندغده شان تبلیغات و آگهی و مواردی از این دست است و کمتر به مباحث تحلیلی به ویژه در حوزه فرهنگ پرداخته اند.

پیشدار تصریح کرد: هزینه های مالی شامل چاپ، تحریریه و اجاره دفتر کار مطبوعات بسیار بالاست. در صورتی که میزان فروش بسیار پایین است.وی ادامه داد: درآمد مطبوعات از محل فروش نیست و صرفاً از طریق آگهی کسب درآمد می کنند.

پیشدار یادآور شد؛ اینکه مردم و مخاطبان انگیزه ای برای خرید نشریات محلی نداشته باشند و تعداد برگشتی های مطبوعات از ده‌ها زیاد باشد، یک نوع آسیب جدی به حساب

مسئولان تقدیر باشند و از طرف دیگر نگاه‌های

تعمای قشرهای جامعه به مطبوعات استان باید

مورد توجه قرار گیرد.

پیشدار در ادامه گفت: اینکه تعداد از انگشت شماری از نشریات محلی استان به دست مخاطبان

روستایی برسد، یک ضعف است.

وی با بیان اینکه تاکنون تمام نشست های مربوط به حوزه رسانه در استان، منحصر به روز خبرنگار و یا جلسات مشترک بین اداره ارشاد با فعالان رسانه بوده اضافه کرد: در راستای پویایی هر چه بیشتر و توجه به تقلیل مشکلات موجود باید به امور ابتکاری نیز در این حوزه توجه بیشتری کرد.

وحال چند سوال؟

درحالی معاون فرهنگی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی هرمزگان بر روزمرگی نشریات استان تاکید دارد وی می گوید که ندغده نشریات فقط

جذب آگهی است که این اداره متولی امور فرهنگی و رسانه ها هم به جای برنامه ریزی برای تشویق مطبوعات شده است و یا اینکه مطبوعات از نظر محتوایی نتوانسته اند مخاطب را جذب کنند، اینها سوالاتی هستند که باید در مورد آنها کار شود.

وی ابراز داشت: انتظار ما این نیست که از جمعیت

بیش از یک میلیون نفری هرمزگان تعداد زیادی مطبوعات استان را مطالعه کنند اما این انگیزه

مطالعه را در میان قشر فرهنگی و تحصیل کرده

استان می توان ایجاد کرد.

پیشدار گفت: وظیفه اداره کل فرهنگ و ارشاد در بحث مطبوعات هدایت، حمایت و نظارت است و در جذب مخاطب ما دخل و تصرفی نداریم و این امر بیشتر به اصحاب رسانه مربوط است. معاون فرهنگی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی هرمزگان افزود: این اداره بحث های حمایتی از جمله اعطای یارانه کاغذ طی هر شش ماه یکبار را در بخش نشریات دنبال می کند و در بحث نظارت نیز وظیفه ما این است که مانع از خارج شدن فعالیت مطبوعات از مسیر قانونی شویم.

وی با بیان اینکه، این موضوع که مردم استان می پسندند، باید بررسی شود، اضافه کرد: همچنین باید بررسی شود هر مطبوعه ای به چه تعداد مشترک دارد چرا که دیدگاه ها و نگاه‌های بیرونی به مطبوعات در تحلیل مباحث کمک فراوانی می کند و اشکال کار را بهتر متوجه می شوند.

پیشدار ادامه داد: به عنوان مثال دیدگاه یک دهک دار و راننده تاکسی را هم باید در مورد مطبوعات استان پرسید.

وی بیان کرد: باید هم اهالی مطبوعات و هم

استان اعم از فعال و غیرفعال، پرمحتوا، بی محتوا

و حد وسط ، یکسان دیده می شوند که جای بسی

سئوال دارد؟

آیا تاکنون ارشاد اعلام کرده است که به عنوان مثال از خبرنگاران دارای آثار برتر، در هر فصلی از سال تجلیل می کند؟ این موضوع به طور یقین باعث رقابت بین خبرنگاران ونشریات در ارتقای

مطلب دیگر اینکه چرا هیچ تفاوتی بین نشریات فعال ،نیمه فعال وغیرفعال وافرادی که به طور همزمان چندین نشریه را مدیریت وچاپ می کنند،وجود ندارد؟اینکه گفته می شود وظیفه اداره کل فرهنگ و ارشاد در بحث مطبوعات هدایت،حمایت و نظارت است ؛مصداق عینی هدایت،حمایت و نظارت آن در کجاست؟در آموزش بخشهای مختلف رسانه ها اعم از خبرنگار،صفحه‌آرا و ویراستار و... هر ساله چه برنامه ای اجرا شده است؟

آیا به جز در رسانه روز «خبرنگار» که اندکی درباره این قشر گفته می شود و وعده های بی عمل به آنها داده می شود،آیا در سایر اوقات و وقت خود را برای تولید اخبار و گزارشهای تاثیرگذار صرف می کنند؛تیر کدام اثر فشار خود را برمطبوعات بر سبیل آگهی قرار می دهد.

در استان می شود؛پس برای خروج نشریات اسلامی هرمزگان عنوان می کند که تمامی نشریات موجود در هرمزگان دچار روزمرگی

شده اند؛ نشان دهنده این است که تمامی نشریات

است.بهراری که متکدیان در سایه آرامش به کارشان در هر کوی و برزنی مشغولند .

این تمام گفته های نگارنده در ارتباط متکدیان خیابانی نیست ،بلکه گروهی دیگر از این متکدیان در ساعات مختلف شبانه روز با زدن زنگ منازل آسایش شهروندان را برهم زده اند . اگر چه بهترین راه جلوگیری و مبارزه با تکدی گری می توان کنگ کردن به این افراد دانست که در کوچه و خیابان های شهر گامی می کنند، ولی باز هم باید برای آسایش و امنیت روحی، جسمی و مالی شهروندان در مقابل هجوم متکدیان چاره ای اندیشید.

واقعا چاره کار چیست؟چه باید کرد؟ و هزاران چرابی که آخرش

تهدید سلامت و امنیت شهروندان به زیر سوال می رود.

بارها از جمع آوری این متکدیان اخبار و تصاویر زیادی دیده ایم ولی واقعیت چور دیگری است ، هر از چند وقت یکبار شاهد جمع آوری متکدیان هستیم ، آیا برنامه ای برای ساماندهی، طرد و ... آنان وجود ندارد؟ و همچنان باید چشممان به جمال این متکدیان

خارجی و داخلی در سطح شهر بندرعباس در هر روز از فصول سال بیفتد. باید تا دیر نشده بطور جدی نسبت به جمع آوری و ساماندهی متکدیان اقدام شود. جا دارد مسئولین ومدیران مربوطه استان

چاره ای به این حکایت بیخودندیشند تا بندرعباس متمدنکارا و یزه متکدیان نباشد وشهروندان در هر گوشه از شهر بدون واهمه ودلهره از انتشار بیماریهای تنفسی و پوستی منتقله از این متکدیان در امان باشند. ختم کلام اینکه ؛ مسئله حضور متکدیان در سطح شهر

و خیابانها یکی از صحنه هایی است که بدون کمک نمی توان کتمان

کرد و هر روز آن را می بینیم و با این سو روا کار داریم.انتظار شهروندان این است که طرحی به اجرا درآید تا پایانی برای معضل تکدیگری

در شهرهای استان باشد.

baharibnd@yahoo.com

تفکیک زباله گامی به سوی بهره وری منابع و زندگی سالمتر

سازمان بازیافت و مدیریت پسماند شهرداری بندرعباس

